

#MésDemocràcia ENTRE TOTS

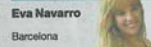
EMPRESARIS I SINDICATS

Més enllà del 'tots són uns xoriços'

Vivim en un país on hi ha tantes trames de corrupció que aquells que es dediquen a posar noms als casos s'han acabat quedant sense idees: ja existeix fins i tot una operació Pokémon, en la qual està implicat, entre altres,

l'alcaldede Santiago de Compostella. L'actual situació política en genera una gran vergonya. El desencant s'ha apoderat de la població i la fa desconfiar del sistema (com si amb la crisi no n'hi hagués prou). Corrupció, corrupció i més corrupció. Decepció sorgida de les tra-

ccions d'aquells en els quals políticament es confia. És veritat que Espanya no es caracteritza pel fet de ser un país amb una població implicada a les urnes, però potser ja s'ha arribat al límit i el desinterès polític campa entre la societat. Cada vegada són més els que recelen d'una democràcia que es basa en ciutadans muts i apàtics que suporten qualsevol injustícia al seu voltant. Així, davant d'aquest panorama tan negre només queda tenir una miqueta d'esperança: que la ràbia que ha sorgit de la frustració porti a l'acció, a la implicació per part de tots els que s'han cansat de ser submissos i al·lèxi, en lloc de renegar de la democràcia i quedar-nos en el «tots són uns xoriços», la restaurem a la nostra mida per poder sentir-nos representats. A veure què passa.

Eva Navarro Barcelona

Seguir l'exemple d'Alemanya

Com la majoria de la gent, he arribat al límit de la meua capacitat d'aguantar els tripijocs, el nepotisme i l'omertat d'aquells que s'estan carregant la pau política d'aquest país (és vàlid tant per a Catalunya com per a Espanya). Com a ciutadà alemany que fa més de sis anys que viu a Barcelona, he de dir que les notícies sobre casos com Maloja, Gürtel o Millet, sobre el malbaratament de diner públic o sobre inversions en obres faraòniques travessen els Pirineus i arriben fins al centre d'Europa, on governa

una cancellera que és la responsable dels impostos de més de 80 milions de ciutadans que cofinançen, com 80 milions de ciutadans europeus, el palau de Pedralbes d'Inaki Urdangarin, per dir alguna cosa. Desconec alguns són els detalls de la llei d'anticorrupció alemanya; si que sé que la cancellera alemanya, ens calgui millor o pitjor, va arribar al poder lluitant contra la corrupció i el finançament il·legal del seu propi partit i del seu propi mentor, el can-

Mathias Raab Barcelona

La responsabilitat dels ciutadans

Els ciutadans no tenim les idees clares i aquesta és una part fonamental del problema. El principi d'autoritat en les democràcies descansa en dos pilars: el suport popular (les urnes) i la competència dels elegits. No obstant, els ciutadans fa molt de temps que estem tancant els ulls en relació amb la competència professional dels polítics. Potser perquè hem pensat que en molts àmbits de la societat, no solament de la política, ser un bon professional no és tan important, que el mèrit compra poc, que la

formació tampoc té tanta rellevància, que val més ser guai. Amb totes aquestes premisses hem creat una casta política incompetent i no directament delictiva. Però no hem d'oblidar que aquesta casta no ens ha caigut del cel, sinó que és producte d'una societat com la nostra, que jo diria que és bàsicament frívola; recordeu, per exemple, que no fa gaire temps un president del Govern sostenia que la nostra economia havia sobrepassat la italiana i que estava a punt d'atrapar França... quan en realitat som un país que no produïm gairebé res que es pugui exportar. Tenim exactament el que ens mereixem; només un canvi cultural profund (dels que necessitem dos o tres generacions) ens permetrà poder entrar endavant. Mentrestant, a esperar i a fer penitència.

Angel Velázquez Madrid

Compromís de regeneració

Des de diferents àmbits econòmics es considera esgotat el model democràtic actual. S'exigeixen noves maneres de fer les coses

MAX JIMÉNEZ BOTÍAS BARCELONA

Compromís de regeneració. Com a conclusió no és difícil d'aconseguir quan es planteja què s'ha de fer per acabar amb corrupció. Però a jutjar pels que dirigeixen les empreses i les institucions que les agrupen la qüestió substancial és que es necessita la voluntat de portar-la a terme més enllà de la seva exposició teòrica. Quedar-se de braços plegats davant l'actual situació comporta riscos de conseqüències imprevisibles. Segons el president del Cercle d'Economia, Josep Piqué, existeix el risc de desembocar en un canvi del sistema de partits i perspectives de governabilitat incertes. En tot cas per judicis «greument» el prestigi de les institucions espanyoles i la mateixa estabilitat d'un sistema de partits que ja fa gairebé quatre dècades que es vigent.

«Existeix el risc de desembocar en un canvi del sistema de partits», afirma Josep Piqué

«És essencial lluitar contra l'ocultació fiscal», afirma Salvador Alemany

del exigeix canvis radicals, malgrat l'immobilisme d'alguns sectors socials. «Estem en un moment de tornar a començar en molts aspectes i hem d'aprofitar per posar les bases d'una nova manera d'operar que no deixi esquerdes per les quals es puguin reproduir no només comportaments il·licits, sinó també poc ètics», afirma Lluís Comerón, degà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya.

Antoni Abad, president de la patronal CECOT, considera que el problema principal és «la falta de qualitat de la democràcia espanyola», i apunta per «superar l'homenatge que es rendeix als polítics».

Problema social

Es tracta d'un problema polític, però també econòmic i social que, per tant, requereix diverses solucions transversals. «Hem d'establir un nou escenari de més qualitat democràtica que inclogui nous mecanismes de funcionament polític i participació ciutadana. Hem d'aconseguir un augment de l'eficàcia ètica col·lectiva que s'hauria de consolidar des de l'escola», defensa Comerón.

En el terreny de les pràctiques concretes, la responsabilitat fiscal s'apunta com un pas cap a aquesta consolidació. «S'han d'orientar els esforços al compliment de les obligacions fiscals i al descobriment dels incompliments. És essencial lluitar contra les ocultacions i el frau. Una cultura de la tributació àmplia

Torre de control de l'aeroport de Castelló.

Anàlisi Daniel de Alfonso DIRECTOR DE L'OFICINA ANTIFRAUDE DE CATALUNYA

Encara tenim futur

Que la corrupció és un virus mortal de caràcter endèmic és un fet que avui ningú es pot atrevir a qüestionar. Com tampoc que la seva arrel es troba en l'educació. O millor encara, en la mala educació. I sobretot es troba en la deformació dels valors humans i socials. Per desgràcia, la cobdícia dels que han ostentat el poder s'ha instal·lat en el cor mateix d'aquest poder. Evem tots tan feliços amb el nostre idolatrat Estat del benestar que ens importaven poc els problemes

arribant (per força els pengem) i a la necessitat d'haver de sobreviure per un mateix. Fruit d'això és un afartament social que es tradueix en una densa pluja de denúncies per corrupció. Encara que també és veritat que hi ha molts homes i dones amb dedicació i projecció pública i social, entre els quals permetin-me que m'inclogui, que fan que la tempesta escampi.

Qualitats del polític

Sembla, doncs, que la societat s'ha independitzat de la seva dependència política. Gran avanç, sens dubte. Però sense oblidar tampoc que la política forma part de la naturalesa humana. Que no se'n pot fugir. I que tampoc ja ningú tornarà a permetre que el polític fugi de la societat. Si vol arribar a governar, el polític del futur haurà de reunir les qualitats de respectar-se a si mateix, respectar els altres, ser honest, ser just, tenir autocontrol, saber escoltar, ser

positiu i, sobretot, fer les coses sense esperar una recompensa a canvi. Perquè tots sabem que la moral i la política són i han de ser compatibles. Els que ostentem el poder han d'interioritzar d'una vegada per sempre que han d'impulsar les lleis que el poble demana. I ara la societat demana transparència. Ja pot, doncs,

Urgeix aprovar una llei de transparència per guanyar en moral i bones pràctiques

oblidar-se tot polític corrupte de màximes com «actua i justifica-ho després» o «si vas fer alguna cosa, nega-ho». Ha estat tècnica comuna del corrupte guiar-se per l'única intenció d'obtenir un benefici irregular que d'una altra manera li seria impossible aconseguir. Però si hi ha una co-

les frases

JOSEP TÚNICA PRESIDENT D'ASINCA «S'han de simplificar els concursos»

Lluís Comerón COL·LEGI ARQUITECTES «Un escenari de més qualitat democràtica»

Salvador Alemany PRESIDENT DEL CÀREC «És essencial lluitar contra el frau fiscal»

Juan Rosell PRESIDENT CEE «Donacions públiques i restringides»

acceptada comporta una menor pressió fiscal per a tothom». Aquest és el missatge de Salvador Alemany, president del Consell Assessor per a la Reactivació Econòmica i el Creixement (CAREC).

El president de la patronal d'empreses d'enginyeria catalanes (Asinca), Josep Túnica, aposta per diversos procediments públics transparents: «Simplificar els concursos i les adjudicacions, centrant la valoració en els aspectes clau per a cada licitació». Malgrat que existeixen molts mecanismes de control, és en el sector de la construcció en el qual, amb freqüència, es concentren els casos de corrupció econòmica més destacats, admet. És evident, manifesta, que els actuals controls no són suficients. Segons l'opinió de Túnica, les mesures de protecció són importants, però «el que realment evita el fet delictiu és l'absència de provocació i això requereix una cultura i actitud social totalment en contra de qualsevol fet dubtós».

Encara que el sector empresarial accepta que ha d'assumir comportaments ètics, posa en el terreny de la política els canvis de calat que convé realitzar. «Hauríem de tenir cap a un sistema com els EUA en què les donacions als partits polítics fossin públiques i es restringissin les quantitats», defensa Joan Rosell, president de la CEE.

En aquest mateix sentit, el president de l'Institut d'Estudis Financers, Josep Soler, defensa «la despolitització i professionalització dels òrgans de control, així com la limitació de mandats de la classe política», planteja Soler.

El secretari general de la UGT de Catalunya, Josep Maria Álvarez, és necessari a mitjà termini obrir les llistes electorals i «un nou sistema perquè els polítics retin comptes davant els ciutadans gràcies als nous elements tecnològics i a referèndums».

I demà... Les propostes dels joves